

URHISTORIEN. 1 MOS 1:1–11:26

Översättning av Tore Jungerstam

Urhistorien. 1 Mos 1:1–11:26

Översättning av Tore Jungerstam

Förord

Jag har i tio års tid på min fritid ägnat mig åt att studera den bibliska urhistorien, 1 Mos 1:1–11:26. I samband med mina studier har jag skrivit åtta arbeten där jag i detalj analyserar och kommenterar texten, men jag har också gjort en egen översättning av texten. Det är endast översättningen jag presenterar här. Undrar ni över varför jag översätter som jag gör får ni konsultera mina analyser om urhistorien:

1. 1 Mos 1:1–2:3 och det babyloniska eposet Enuma Elish. En analys av det gemensamma i kosmogonin och av texternas syfte
2. Hur förhåller sig Edenberättelsen till skapelseberättelsen. En analys av struktur och innehåll
3. Historien om Kain och Abel. En analys och kommentar av 1 Mos 4
4. En analys och kommentar av 1 Mos 5:1–6:8: Adams och människans fortsatta historia
5. Noachs fortsatta historia. En analys och kommentar av 1 Mos 6:9–9:29
6. Flodberättelsen i GT och i Gilgamesheposet. En komparativ analys
7. Översikten av nationerna. En analys och kommentar av 1 Mos 10
8. Babels torn och Shems fortsatta historia. En analys och kommentar av 1 Mos 11:1–26

En del av den forskning jag presenterar i dessa arbeten är unik, åtminstone så långt jag känner till. Dessa arbeten kan beställas som spiralbundna böcker via mig tore.jungerstam@gmail.com eller via SLEF:s förlag. Man hittar den också digitalt via www.urhistorien.com. En del av arbetena kan också beställas via Amazon.

I min översättning strävar jag inte efter en modern välklingande svenska. I stället prioriterar jag grundtextens formuleringar, ordval, grammatik och ordföljd. Det är tyvärr omöjligt att översätta så att språket konsekvent följer den hebreiska texten, än mindre gör den full rättvisa. Att återskapa grundtextens alla nyanser, ordlekar, lek med ords olika betydelser, alltså paronomasi, är en omöjlig uppgift. Men jag tror att min översättning har potential att erbjuda nya perspektiv och en och annan aha-upplevelse.

Jag strävar efter att återge den hebreiska stavningen av namn i stället för att försvenska dem. Det innebär till exempel att jag skriver Shem i stället för Sem, Cham i stället för Ham och Noach i stället för Noa.¹ Jag är dock inte helt konsekvent. Jag gör åtminstone fyra undantag: I berättelsen om Kain och Abel skriver jag de svenska formerna Kain, Abel och Eva. Jag skriver även Abram istället för det hebreiska Avram.

Vad vittnar då mina analyser av urhistorien om? För det första är urhistorien uppdelad i en skapelseberättelse följt av fem enheter vars startpunkt utgörs av en så kallad toledot-formel som jag liksom Svenska Folkbibeln översätter som ”fortsatta historia”. I översättningen har jag markerat det som utgör toledot-formeln med fet stil.

¹ ”ch” ska uttalas som ett tyskt ”ch” i t.ex. Bach.

Alla enheter är sammanlänkade. Det innebär att i början av en ny enhet nämns ord eller tema som förekommer i slutet av föregående enhet eller är centrala inom den.

Förutom att dela in urhistorien i de enheter som toledot-formlerna anger kan man urskilja tio beståndsdelar i urhistorien

1. Skapelseberättelsen
2. Edenberättelsen
3. Berättelsen om Kain och Abel
4. Kains släkttavla
5. Adams släkttavla genom Shet
6. Flodberättelsen
7. Berättelsen om Noach och hans söner
8. Noachs söners släkttavla
9. Berättelsen om Babels torn
10. Shems släkttavla

Min forskning visar att urhistorien är en fantastiskt skicklig komposition som består av de olika enheter sammanvävda på ett litterärt fulländat och enhetligt sätt. De enskilda berättelserna är även de komponerade med litterär briljans. De överflödar av repetition med variation, ordlekar, allitteration,² parallellism³, paronomasi⁴ med mera.

Jag hoppas att du kan uppleva att jag kunnat fångat åtminstone något av den hebreiska textens briljans i min översättning.

Esse 18 juni 2021

Tore Jungerstam

² Flera ord efter varandra börjar med samma bokstav eller ljud.

³ Man säger samma sak två gånger efter varandra på ett kompletterande sätt, med andra ord och uttryck.

⁴ *Paronomasi* är en retorisk ordlek, en användning av ord som liknar eller påminner om varandra men som har olika betydelse. Man använder den dubbeltydighet som finns i vissa termer.

*I begynnelsen skapade Gud himmel och jord
Men jorden var öde och tom med mörker över djupet,
dock – Guds Ande var i rörelse över vattnet*

*Och Gud sa:
Låt det bli ljus – och det blev ljus
Och Gud betraktade ljuset: Det var gott!
Och Gud åtskilde ljuset från mörkret
Och Gud kallade ljuset dag och mörkret kallade han natt
Och det blev afton och det blev morgon – en dag*

*Och Gud sa:
Låt det bli en utsträckning bland vattnen och låt den bli en åtskiljare mellan vatten och vatten
Och Gud gjorde utsträckningen. Ja, han orsakade åtskillnad mellan vattnen som är under
utsträckningen och mellan vattnen ovan utsträckningen. Ja, så blev det
Och Gud kallade utsträckningen himmel
Och det blev afton och det blev morgon – en andra dag*

*Och Gud sa:
Samlens, vattnen under himmelen till en plats. Bli synlig fast mark. Ja, så blev det
Och Gud kallade den fasta marken jord och samlingen av vatten kallade han hav
Och Gud såg: Det var gott!*

*Och Gud sa:
Grönske jorden av grönska: fröbärande örter och fruktträd producerande frukt enligt sitt slag
med sitt frö i sig över jorden. Ja, så blev det
Ja, jorden bringade fram grönska, fröbärande örter efter sitt slag och träd producerande
frukt som har sitt frö i sig efter sitt slag
Och Gud såg: Det var gott!
Det blev afton och det blev morgon – en tredje dag*

*Och Gud sa:
Låt ljusen på himlens utsträckthet vara för att göra åtskillnad mellan dag och natt och de ska
vara som tecken för sammankomster samt för dagar och år. Och de ska vara som ljus på
himplens utsträckthet för att lysa över jorden. Ja, så blev det
Och Gud satte de två ljusen – det stora ljuset till att regera över dagen och det lilla ljuset till
att regera över natten liksom stjärnorna
Ja, Gud gav dessa på himlens utsträckthet för att ge ljus över jorden och för att regera över
dagen och över natten samt för att orsaka åtskillnad mellan ljuset och mellan mörkret
Och Gud såg: Det var gott
Och det blev afton och det blev morgon – en fjärde dag*

*Och Gud sa:
Vimle vattnen av vimlande levande varelser och flygande varelser flyge omkring över jorden
mot himlens utsträckthet
Ja, Gud skapade de stora havsdjuren och allt myllrande liv som vimlar i vattnet efter sina
slag och även varje flygande bevingad varelse efter sina slag
Och Gud såg: Det var gott*

*Och Gud välsignade dem genom att säga: Var fruktsamma. Ja, föröka er och fyll vattnen i haven och flygande varelser: bli många på jorden
Och det blev afton och det blev morgon – en femte dag*

Och Gud sa:

Låt jorden bringa fram levande varelser efter sitt slag: boskapsdjur, kräddjur och markens djur efter sitt slag. Ja, så blev det

Ja, Gud gjorde markens djur efter sitt slag och boskapsdjuren efter sitt slag och allt som kryper på marken efter sitt slag

Och Gud såg: Det var gott

Och Gud sa:

Låt oss göra människan till vår avbild, till att vara oss lika

Och må de råda över havens fiskar och himmelens fåglar och över boskapsdjuren. Ja, över hela jorden och över alla rörliga varelser som rör sig på jorden

Ja, Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne – man och kvinna skapade han dem. Och Gud välsignade dem

Och Gud sa till dem:

Var fruktsamma, föröka er och uppfyll jorden. Lagg den under er och råd över havets fiskar och himmelens fåglar. Ja, över allt levande som rör sig på jorden

Och Gud sa:

Se: Jag ger er varje fröbärande ört som finns över hela jordens yta och varje träd som har fröbärande frukt – åt er ska de bli som föda. Ja, även för alla markens djur och för alla himmelens fåglar. Ja, för allt som rör sig på jorden som i sig har livets anda: varje grön ört är till föda. Ja, så blev det

Och Gud såg på allt det som han hade gjort och se: Mycket gott!

Och det blev afton och det blev morgon – den sjätte dagen

Nu var fullbordad himmel och jord med hela dess härskara

Ja, Gud var färdig den sjunde dagen med det arbete som han hade gjort

Ja, han avstod den sjunde dagen från allt arbete som han hade gjort

Och Gud välsignade den sjunde dagen och avskilde den,

för på den avstod han från allt arbete som Gud hade skapat för att färdigställa

Detta är den fortsatta historien om himmelen och jorden

Vid skapandet av dem, när HERREN Gud var att färdigställa jord och himmel men innan alla fältens växter ännu fanns på jorden

ja, innan alla fältens gröna örter ännu hade sprungit upp för HERREN Gud hade inte låtit det regna över jorden

och människa fanns inte för att bruka marken

Men ett flöde vällde upp från jorden

och den vattnade hela ytan av marken

*Då formade HERREN Gud människan av stoft från marken
och blåste i hans näsa anda av liv
Och människan blev en varelse av liv*

*Och HERREN Gud anlade en trädgård i Eden österut och satte där människan som han
format*

*Ja HERREN Gud lät springa fram ur marken alla möjliga träd ljuvliga till utseendet och
goda till föda, men även livets träd inne i trädgården liksom kunskapens träd – gott och ont*

*Och en flod rinner från Eden för att vattna trädgården och därifrån delas den och blir till
fyra källflöden*

*Namnet på den första: Pison. Den ringlar sig genom hela landet Havilah där det finns guld
och det här landets guld är gott. Där finns bdelliumharts och lapis lazuli*

Och den andra flodens namn: Gihon. Den ringlar sig genom hela landet Kush

*Och den tredje flodens namn: Hiddekel, den går öster om Assur och fjärde floden, det är
Eufkrat*

*Ja, så tog HERREN Gud mannen och placerade honom i Edens trädgård för att bruka och
bevara den*

Och befallde HERREN Gud mannen genom att säga:

*Av alla trädgårdens träd kan du sannerligen äta, men av kunskapens träd – gott och ont – ät
inte av det, för om du äter av det ska du sannerligen dö*

*Och HERREN Gud sade: Det är inte gott för mannen att vara ensam. Jag ska göra åt honom
en hjälpare vid hans sida*

*Och HERREN Gud formade från marken alla fältets djur och av alla himlens flygande
varelser, och han förde dem till mannen för att se vad han skulle kalla var och en. Och allt
som mannen kallade en levande varelse, det blev dess namn*

*Ja mannen gav namn åt all boskap och åt himlens flygande varelser och åt alla fältets djur,
men för Adam – han hade inte funnit någon hjälpare vid sin sida.*

Då lät HERREN Gud en tung sömn falla över mannen - och han sov

Och han tog en del från hans sida och slöt till köttet efter den

Och HERREN Gud byggde sidan som han tagit från mannen till en kvinna.

Och han förde henne till mannen

*Och mannen sa: Denna gång: ben av mina ben och kött av mitt kött! Denna ska kallas
maninna. Verkligen, av man är hon tagen*

*För denna orsak skall en man lämna sin fader och sin moder och hålla sig till sin kvinna –
och de ska bli ett kött*

*Och det var båda oskylda, mannen och hans kvinna och de skämdes inte för varandra. Men
ormen var listig, mer än alla fältets djur som HERREN Gud hade gjort*

Och han sa till kvinnan: Verkligen! Tänk att han sagt så Gud: Ät inte från något av trädgårdens träd

Och kvinnan sa till ormen: Av frukten av trädgårdens träd ska vi äta, men av frukten från det träd som är mitt i trädgården sa Gud: Ät inte av det, ja rör det inte med mindre än att ni dör Men ormen sa till kvinnan: "Ni ska sannerligen inte dö! Tvärtom vet Gud att när ni äter av den så öppnas era ögon och ni blir som Gud vetande gott och ont

Och kvinnan såg att verkligen gott var trädet att äta av och det var sannerligen en njutning för ögonen och åtråvärt var trädet för insiktens skull

Och hon tog av dess frukt och hon åt

Och hon gav också åt sin man med henne och han åt

Och öppnades ögonen på dem båda

Och de insåg verkligen: blottade var de

Och de fäste ihop fikonlöv och de gjorde åt sig höftskynken

Och de hörde ljudet av HERREN Gud när han rörde sig i trädgården likt en vind om dagen Och gömde sig mannen och hans kvinna från HERREN Guds ansikte bland trädgårdens träd

Och HERREN Gud kallade på mannen och sa till honom: Var är du?

Och han sa:

Ditt ljud hörde jag i trädgården,

Och jag fruktade, för jag var blottad och jag gömde mig

Och han sa:

Vem har gjort det känt för dig att du är blottad?

Från trädet som jag befallde att inte äta – från det har du ätit?

Och mannen sa:

Kvinnan som du gett med mig hon gav åt mig av trädet och jag åt

Och HERREN Gud sa till kvinnan:

Vad är det du gjort?

Och kvinnan sa:

Ormen förledde mig och jag åt

Och HERREN Gud sa till ormen: För att du gjorde så:

Utstött ska du vara från all boskap och från fältets alla djur

På din buk ska du gå och stoft ska du äta alla ditt livs dagar

Och jag ska sätta fiendskap mellan dig och mellan kvinnan och mellan din säd och mellan hennes säd. Han ska krossa ditt huvud och du ska krossa hans häl

Till kvinnan sa han:

Jag ska sannerligen föröka din möda - och i ditt havandeskap ska du med möda föda söner. Och till din man ska din åtrå vara, men han skall ha auktoritet över dig

Och till Adam sa han:

*För att du lyssnade till din kvinnas röst och du åt från trädet som jag befälde dig genom att säga: Ät inte av det:
Förbannad är marken för din skull
Med möda ska du äta av den varje dag av ditt liv. Ja, törne och tistlar ska den låta skjuta skott för dig och du kommer att äta av fältens växter i ditt anletes svett
Du ska äta bröd tills du återvänder till marken, ja av den är du tagen
Ja - stoft är du och till stoft ska du vända åter*

*Och mannen gav sin kvinna namnet Eva, livgiverska, ja hon blev en mor för allt levande
Och HERREN Gud gjorde åt mannen och hans kvinna kläder av skinn
Och han klädde dem*

Och HERREN Gud sa:

*”Tänk, mänskan har blivit som en av oss vad gäller kunskap om gott och ont
Och nu: vad ifall hon kommer att sträcka ut sin hand och ta även från livets träd och äta
och leva för evigt*

Så sände HERREN Gud henne från Edens trädgård för att bruka den mark varifrån hon tagits. Ja han drev ut människan

Och han placerade öster om Edens trädgård keruberna och det flammande svärdet som oupphörligen svingas för att bevaka vägen till livets träd

Men mannen hade haft umgänge med Eva, sin kvinna

Och hon blev havande och födde Kain

Och hon sa: Jag har format en man med HERRENS hjälp

Och hon fortsatte genom att föda hans bror, Abel

Och Abel blev en vårdare av hjorden medan Kain blev en brukare av marken

Och detta hände efter en tid:

Kain bar fram av markens frukt ett offer åt HERREN och Abel bar också han fram av sina förstfödda i sin hjord och av deras fett

Och HERREN såg med välbehag till Abel och till hans offer, men till Kain och till hans offer såg han inte med välbehag

Och en våldsam vrede upptändes hos Kain

och föll hans ansikte

Och HERREN sade till Kain:

Varför är din vrede upptänd, ja varför har ditt ansikte fallit?

Är det inte så att om du gör rätt är det upplyft, men om du inte gör rätt, vid din ingång har synden slagit sig ner. Ja till dig står dess åtrå, men du ska regera över den

Men Kain blev vred på Abel, sin broder

Och det skedde medan de var ute på fältet

Och Kain reste sig upp mot Abel, sin broder

Och han dödade honom

Och HERREN sade till Kain:

Var är Abel, din broder?

Och han sa:

Jag visste inte att jag var min broders beskyddare

Och Han sa:

Vad har du gjort?

Rösten från blodet av din broder ropar till mig från marken

Och nu: Förbannad är du från marken som vidgade sin mun för att ta emot blodet av din broder från din hand

Ja, när du brukar marken ska den inte fortsätta ge sin kraft till dig. Stapplande och vacklande ska du vara på jorden

Och Kain sade till HERREN:

För stort är mitt straff att bära

Betänk, du har fördrivit mig idag från markens ansikte, även från ditt ansikte kommer jag att vara dold

Och jag kommer att vara stapplande och vacklande på jorden

Ja, det blir så att vem som än träffar på mig kommer att döda mig

Men HERREN sade till honom:

Därför: Vem som än skulle döda Kain, sjufalt ska han bli vedergäld

Ja, HERREN gav en försäkran till Kain att det inte blir så att han slås ner av vem som än träffar på honom

Så gick Kain från HERRENS ansikte

Och han slog sig ner i landet Nod, öster om Eden

Och Kain umgicks med sin kvinna och hon blev havande och hon födde Chanoch

Och han blev en stadsbyggare. Och man kallade stadens namn som sonens namn: Chanoch

Och föddes åt Chanoch Irad

Och Irad gav upphov till Mechujael

Och Mechujael gav upphov till Metushael

Och Metushael gav upphov till Lemech

Och han tog åt sig Lemech två kvinnor, den enes namn var Ada och namnet på den andra var Tsilla

Och Ada födde Javal, han blev far till dem som bor i tält och har boskap

Och namnet på hans bror var Juval, han blev far till alla som spelar stränginstrument och flöjt

Och Tsilla, också hon, födde Tubal Kain, en smidare av alla föremål av koppar och järn

Och syster till Tubal Kain var Naama

Och Lemech sa till sina kvinnor Ada och Tsilla:

Hör min röst ni Lemechs hustrur, ge akt på mitt tal!

Ja, En man dödar jag för mitt sår och en yngling för min skråma

Ja, sjufalt hämnad blir Kain men Lemech sjuttio och sju

*Och Adam umgicks åter med sin kvinna
och hon födde en son
och hon kallade hans namn Shet*

*För utsett åt mig har Gud en annan säd i stället för Abel
för dödade honom Kain*

*Och åt Shet, även honom föddes en son
och han kallade hans namn: Enosh
Vid den tiden började han åkalla HERRENS namn*

Detta är skriften om den fortsatta historien om människan

*Den dag Gud var att skapa människan
Till Guds likhet gjorde han henne, man och kvinna skapade han dem
Och han välsignade dem
Och han kallade deras namn människa den dag de skapades*

*Och Adam levde 30 och 100 år
Och han avlade en till sin likhet, som sin avbild
Och han kallade hans namn Shet
Och var Adams dagar efter att ha avlat Shet 800 år
Och han avlade söner och döttrar
Och var alla Adams dagar som han levde 900 år och 30 år
Och han dog*

*Och Shet levde 5 år och 100 år
Och han avlade Enosh
Och levde Shet efter att han avlat Enosh 7 år och 800 år
Och han avlade söner och döttrar
Och var alla Shets dagar 12 år och 900 år
Och han dog*

*Och levde Enosh 90 år
Och han avlade Kenan
Och levde Enosh efter att han avlat Kenan 15 år och 800 år
Och han avlade söner och döttrar
Och var alla Enoshs dagar 5 år och 900 år
Och han dog*

*Och levde Kenan 70 år
Och han avlade Mahalalel
Och levde Kenan efter att han avlat Mahalalel 40 år och 800 år
Och han avlade söner och döttrar
Och var alla Kenans dagar 10 år och 900 år
Och han dog*

*Och levde Mahalalel 5 år och 60 år
Och han avlade Jered
Och levde Mahalalel efter att han avlat Jered 40 år och 800 år
Och han avlade söner och döttrar
Och var alla Mahalalels dagar 5 och 90 år och 800 år*

Och han dog

Och levde Jered 2 och 60 år och 100 år

Och han avlade Chanoch

Och levde Jered efter att han avlat Chanoch 800 år

Och han avlade söner och döttrar

Och var alla Jereds dagar 2 och 60 år och 900 år

Och han dog

Och levde Chanoch 5 och 60 år

Och han avlade Metushelach

Och vandrade Chanoch med Gud efter att han avlat Metushelach 300 år

Och han avlade söner och döttrar

Och var alla Chanochs dagar 5 och 60 år och 300 år

Och vandrade Chanoch med Gud och var inte mer, för tog honom Gud

Och levde Metushelach 7 och 80 år och 100 år

Och han avlade Lemech

Och levde Metushelach efter att han avlat Lemech 2 och 80 år och 700 år

Och han avlade söner och döttrar

Och var alla Metushelachs dagar 9 och 60 år och 900 år

Och han dog

Och levde Lemech 2 och 80 år och 100 år

Och han avlade en son

Och han kallade hans namn Noach sägande: Denna ska ge oss lättnad från vårt arbete, ja från våra händers möda med den mark som HERREN förbannat

Och levde Lemech efter att han avlat Noach 5 och 90 år och 500 år

Och han avlade söner och döttrar

Och var alla Lemechs dagar 7 och 70 år och 700 år

Och han dog

Och var Noachs ålder 500 år

Och avlade Noach Shem, Cham och Jafet

Ja det blev så att sannerligen började människan förökas på markens ansikte och döttrar föddes åt dem

Och betraktade sönerna till Gud döttrarna till människan: sannerligen, ljuvliga var de!

Och de tog åt sig hustrur av dem alla - som de själva valde

Men HERREN sade:

Inte ska förbli min ande med människan för alltid, för hon är också kött

Och hennes dagar ska bli 100 och 20 år

Nefilimerna fanns på jorden i dessa dagar liksom efteråt när sönerna till Gud gick in till döttrarna till människan och de födde åt dem

Dessa är de väldiga som är från forntiden, ryktbara män

Och betraktade HERREN: Sannerligen, överflödande var människans ondska på jorden,
Ja, varje form av hennes hjärtas tankar - bara onda, varje dag
Då ångrade HERREN verkligen att han gjort människan på jorden
Ja, han sörjde i sitt hjärta

Och HERREN sade:

Jag ska utplåna människan som jag skapade från markens ansikte
Från människa till boskapsdjur, till kräldjur och till himmelens flygande
varelser
Sannerligen, jag ångrar att jag har gjort dem

Men Noach hade funnit nåd i HERRENS ögon

Det här är den fortsatta historien om Noach

Noach, en rättfärdig man
Oklanderlig var han i sin generation
Med Gud vandrade Noach

Och avlade Noach tre söner: Shem, Cham och Jafet

Men fördärvad var jorden inför Guds ansikte
Ja, fylld var jorden av orättfärdighet
Och betraktade Gud jorden: Och se! Fördärvats!
Sannerligen, fördärvat allt kött sin väg på jorden

Och sade Gud åt Noach:

Slutet för allt kött kommer inför mitt ansikte
Sannerligen, fyllts har jorden av orättfärdighet från deras ansikten
Och se! Jag fördärvar dem tillika med jorden

Gör dig en ark av goferträ
Bon ska du göra i arken
Och du ska täcka den invändigt och utvändigt med jordbeck

Och det här är som du ska göra den:

300 alnar längden av arken, 50 alnar dess bredd och 30 alnar dess höjd
Tak ska du göra till arken och till en aln ska du förfärdiga det ovanifrån
Och en öppning i arken, i dess sida, ska du placera
Nedersta, andra och tredje ska du göra henne

Och jag, sannerligen jag är i färd med att föra in floden av vatten över jorden för att fördärva
allt kött som i sig har livets anda under himmelen
Allt som är på jorden ska gå under
Men jag ska upprätta mitt förbund med dig
Och du ska komma till arken, du och dina söner och din hustru och hustrurna till dina söner
med dig

Och av allt levande, av allt kött, par av allt ska du föra till arken för att överleva med dig,
hane och hona ska de vara
Av de flygande varelserna efter sitt slag och av boskapen efter sitt slag och av alla kryp på
marken efter sitt slag
Par av allt ska komma till dig för att överleva

Och du, ta åt dig av all mat som är till föda och samla till dig
Och det ska vara åt dig och åt dem till föda

Och gjorde Noach i enlighet med allt som befallt honom Gud. Så gjorde han

Och sade HERREN till Noach:

Kom du och hela ditt hus till arken för dig har jag sett rättfärdig inför mitt ansikte i denna
generation

Av alla rena djur ska du ta åt dig sju sju, hane med dess maka
men från det djur som inte är rent, ett par hane med dess maka
Också av himlens flygande varelser sju sju, hane och hona
för att ska leva avkomma på ansiktet av hela jorden

För om sju dagar ytterligare låter jag det regna över jorden 40 dagar och 40 nätter
Och jag ska utplåna allt som finns till, som jag gjort, från markens ansikte
Och gjorde Noach i enlighet med allt som befallt honom HERREN
Och Noach var 600 år när floden skulle föra vatten över jorden
Och kom Noach och hans söner och hans hustru samt hustrurna till hans söner med honom
till arken undan flodens vatten

Av rena djur och av djur som saknar renhet och av flygande varelser och av allt som kryper
på marken, par om par kommer de till Noach till arken
hane och hona, såsom Gud hade befallt Noach
Och det blev mot sju dagar och flodens vatten var att komma över jorden

Under det sexhundra året av Noachs liv i den andra månaden under den sjuttonde dagen i
månaden
Denna dag brister alla det stora djupets källor och himmelens slussar öppnas
Och det blev regn över jorden 40 dagar och 40 nätter

Just denna dag hade Noach med Shem och Cham och Jafet, Noachs söner, samt Noachs
hustru och de tre hustrurna till hans söner med dem gått in i arken
De och allt liv efter sitt slag, ja all boskap efter sitt slag och alla krypande kryp på jorden
efter sitt slag och alla flygande varelser efter sitt slag, alla fåglar allt bevingat
Ja de kom till Noach, till arken, par om par av allt det kött som i sig hade ande av liv,
ja de kommande var hane och hona
Av allt kött hade de kommit såsom hade befallt honom Gud
Och stängde HERREN efter honom

Och var floden 40 dagar över jorden
Och ökade vattnet
Och lyfte arken
Och den höjdes från jorden

*Och mäktigt blev vattnet
Och ökade mycket över jorden
Och vandrade arken på ansiktet av vattnet*

*Ja vattnet hade nu blivit mycket mycket mäktigt över jorden
Och täcktes alla höga berg som är under hela himmelen, 15 alnar ovanför dem hade vattnet
blivit mäktigt, ja täcktes bergen*

*Och förgicks allt kött som rör sig på jorden med flygande varelser och med boskapsdjur och
med vilda djur och med alla krypande kryp på jorden och varje människa. Allt som hade
livsande i sin näsa, allt som var på torra land hade dött
Ja, han utplånade all existens som fanns på markens ansikte från människa till boskapsdjur
till kräldjur till himmelens flygande varelser. Ja de utplånades från jorden
Förblev dock Noach och vad som var med honom i arken*

Och var mäktigt vattnet på jorden 50 och 100 dagar

*Och tänkte Gud på Noach och alla djur och all boskap som var med honom i arken
Och Gud lät en vind blåsa över jorden*

*Och avtog vattnet
Och slöts källorna i djupet och slussarna i himmelen
Ja upphörde regnet från himmelen
Och drog sig tillbaka vattnet från jorden. Det rörde sig och drog sig tillbaka
Och avtog vattnet mot slutet av de hundrafemtio dagarna
Och kom till vila arken i sjunde månaden, den sjuttonde dagen av månaden, på Ararats berg*

*Och vattnet fortsätter att röra sig och att minska till den tionde månade
I den tionde, den första i månaden, blir bergstopparna synliga*

*Och det hände efter slutet av 40 dagar
Och öppnade Noach fönstret på arken som han hade gjort
Och sände korpen
Och den for iväg
Att fara och att återvända tills att torkat upp vattnet från jorden*

*Och han sände duvan efter den för att se hade vattnet sjunkit undan från markens ansikte
Men duvan finner ingen viloplats för sin fot
Och den återvände till honom till arken. Sannerligen vatten på hela ansiktet av jorden
Och han sände ut sin hand
Och han tog henne
Och han förde henne till sig i arken*

*Och han väntade ännu sju dagar ytterligare
Och han fortsatte att sända duvan från arken
Och kom till honom duvan vid kvällningen
Och skåda! Ett olivblad friskt i dess mun
Och visste Noach, sannerligen sjunkit undan hade vattnet från jorden
Men han lät vänta ännu sju dagar ytterligare
Och han sände duvan och hon fortsätter inte att återvända till honom mera*

*Och det hände i det sexhundraförsta året, den första månaden, den första av månaden
Torkat upp hade vattnet från jorden
Och tog Noach bort täckelset av arken
Och han betraktade: Och skåda! Torkat upp hade ansiktet av marken*

*Och i den andra månaden, den tjugosjunde dagen i månaden hade jorden blivit helt uttorkad
Då talade Gud till Noach för att säga:
Gå ut från arken du och din hustru och dina söner och hustrurna till dina söner med dig
Alla djur som är med dig av allt kött, med flygande varelser med boskapsdjur och med alla
kryp som kryper omkring på jorden, för ut med dig
Och de ska myllra över jorden och vara fruktsamma och föröka sig på jorden*

*Och gick ut Noach och hans söner och hans hustru och hustrurna till hans söner med honom.
Varje djur, varje kryp och varje flygande varelse, allt som rör sig på jorden enligt sina
familjer, går ut från arken*

*Och byggde Noach ett altare åt HERREN
Och han tog av alla rena boskapsdjur och av alla rena fåglar
Och han offrade brännoffer på altaret
Och kände HERREN den välbehagliga doften*

*Och sade HERREN till sitt hjärta
Jag ska inte fortsätta förbanna marken ytterligare på grund av människan
Sannerligen, det som utgår från människans hjärta är ont från dess ungdom. Men jag
ska inte fortsätta ytterligare med att slå allt levande som jag nu har gjort
I fortsättningen av alla jordens dagar skall sådd och skörd, köld och hetta, sommar och
vinter, dag och natt inte upphöra*

*Och välsignade Gud Noach och hans söner
Och han sade till dem:
Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden
Och fruktan för er, ja skräck för er ska vara över alla jordens djur och över alla himmelens
flygande varelser och över allt som kryper omkring på marken och över alla havets fiskar – i
er hand är de givna
Allt som rör sig och har liv åt er ska vara som föda. Liksom de gröna örterna ger jag er
allting. Dock, kött med sitt liv, sitt blod i sig, ska ni inte äta*

*Och sannerligen, ert blod som hör till ert liv ska jag kräva
Från handen av varje djur ska jag kräva det
Och från handen av människan, från handen av en man hans bror
Jag ska kräva människans liv*

*Utgjutare av blodet av en människa, genom en människa hans blod ska utgjutas
ty som Guds avbild har han gjort människan*

Och ni: var fruktsamma och föröka er, myllra över jorden. Ja föröka er på den

*Och talade Gud till Noach och till hans söner med honom för att säga:
Och jag, ja sannerligen jag upprättar mitt förbund med er och med er säd efter er och med
alla levande varelser som är med er, med de flygande varelserna, med boskapsdjuren och
med alla jordens djur med er - från alla som gått ut ur arken till alla jordens varelser
Jag ska upprätta mitt förbund med er och allt kött ska inte utplånas åter av flodens vatten, ja
det skall inte bli åter en flod att fördärva jorden*

*Och sade Gud:
Detta är tecknet för förbundet som jag nu ger, mellan mig och mellan er och mellan alla
levande varelser med er för alla framtida generationer*

*Min båge ger jag bland molnen, ja den ska vara som ett tecken på förbundet mellan mig och
mellan jorden*

*Och det ska bli när jag hopar moln över jorden och den uppenbaras bågen bland molnen
Då ska jag minnas mitt förbund som är mellan mig och mellan er och mellan alla levande
varelser av allt kött och det ska inte bli åter vatten till en flod att fördärva allt kött*

*Och det ska bli bågen bland molnen och jag ska betrakta henne och minnas det eviga
förbundet mellan Gud och mellan alla levande varelser av allt kött som är på jorden
Ja sade Gud till Noach: Detta är tecknet för förbundet som jag har upprättat mellan mig och
mellan allt kött som är på jorden*

Och var söner till Noach, de som gått ut från arken, Shem och Cham och Jafet

Och Cham han var far till Kanaan

Tre var dessa Noachs söner och från dem har utbretts hela jorden

Och började Noach som en markens man

Och han planterade en vingård

Och han drack av vinet

Och han blev berusad

Och han klädde av sig inne i sitt tält

Och betraktade Cham, Kanaans far, sin faders nakenhet

Och han berättade för sina två bröder där ute

Och tog Shem och Jafet en mantel

Och de satte den över sina axlar

Och de gick bortvända

Och de täckte deras faders nakenhet

Ja deras ansikten hade varit bortvända och deras faders nakenhet hade de inte betraktat

Och Noach vaknade från sitt vin

Och han visste det som han gjort åt honom hans son den lille

Och han sade: Förbannad är Kanaan, en tjänares tjänare ska han vara för sina bröder

Och han sade: Välsignad vare HERREN Shems Gud och vare Kanaan tjänare åt honom

Utvidge Gud Jafet och må han bo i Shems tält och vare Kanaan en tjänare åt honom

Och han levde Noach efter floden 300 år och 50 år

Och var alla Noachs dagar 900 år och 50 år

Och han dog

Och detta är den fortsatta historien om sönerna till Noach: Shem, Cham och Jafet

Och föddes åt dem söner efter floden

Söner till Jafet: Gomer och Magog och Madai och Javan och Tubal och Meshech och Tiras

Och söner till Gomer: Ashkenaz och Rifat och Togarma

Och söner till Javan: Elisha och Tarshish, kittéerna och dodanéerna

Från dessa har utbredds kustregionernas folk i sina områden. Var och en enligt sitt språk, enligt sina familjer, bland sina folk

Och söner till Cham: Kush och Mitsraim och Put och Kanaan

Och söner till Kush: Seva och Chavila och Savtah och Raama och Savtecha

Och söner till Raama: Sheba och Dedan

Och Kush hade gett upphov till Nimrod

Han hade börjat bli mäktig i området

Han hade blivit en mäktig jägare inför HERREN, därför brukade man säga: "Som Nimrod, en mäktig jägare inför HERREN"

Och det förnämsta i hans rike var Babel och Erech och Akkad och Kalne i Shinars land

Från det området hade han farit ut till Ashur

Och han byggde Nineve och Rechovot-Ir och Calach

och Resen mellan Nineve och mellan Calach. Det är den stora staden

Och Mitsraim hade gett upphov till ludéerna och anaméerna och lehavéerna och naftuchéerna och patruséerna och kasluchéerna, som är varifrån har utgått filistéerna, och kaftoréerna

Och Kanaan hade gett upphov till Tsidon, sin förstfödde, och Chet samt jevusiter och amoriter och girgashiter och chiviter och arkiter och siniter och arvaditer och tsemariter och chatmiter

Och därefter har spritts ut kanaaniternas familjer

Och blev kanaaniternas gräns från Tsidon mot Gerar fram till Gaza och vidare mot Sodom och Gomorra och Adma fram till Tsevoim, och vidare till Lasha

Dessa är Chams ättlingar enligt sina familjer, enligt sina språk, i sina områden, bland sina folk

Även åt Shem hade fötts, han är ju far till alla Evers ättlingar, bror till Jafet den äldste

Söner till Shem: Elam och Ashur och Arpachshad och Lud och Aram

Och söner till Aram: Utz och Chul och Geter och Mash

Och Arpachshad hade gett upphov till Shelach

Och Shelach hade gett upphov till Ever

Och åt Ever hade fötts två söner, namnet på den förste: Peleg, ja under hans dagar hade jorden delats upp, och namnet på hans bror: Joktan

*Och Joktan hade gett upphov till Almodad och Shalef och
Chatsarmavet och Jerach och Hadoram och Uzal och Dikla och Uval
och Avimael och Sheva och Ofir och Chavila och Jovav, alla dessa är
söner till Joktan
Och blev deras bosättningsområden från Mesha i riktning mot Sefar,
berget i öster*

Dessa är Shems ättlingar enligt sina familjer, enligt sina språk, i sina områden, enligt sina folk.

Dessa är familjerna till Noachs söner enligt sina släktled bland sina folk och från dessa har utbredds folken på jorden efter floden

*Och det var så att hela jorden använde samma språk och samma ord
Och det var under det att de drog fram i öster*

*Och de fann en dal i landet Shinar
Och de slog sig ner där
Och de sade var man till sin granne
Kom, låt oss slå tegel till tegel och låt oss bränna till en brand
Och var för dem teglet som sten och jordbeck var för dem som murbruk*

*Och de sade:
Kom, låt oss bygga oss en stad och ett torn med dess topp i himmelen
Ja, låt oss göra oss ett namn annars kommer vi att skingras över ansiktet av hela jorden*

*Och kom ner HERREN för att betrakta staden och tornet som byggt sönerna till människan
Och HERREN sade:
”Så! Ett och samma folk och samma språk för alla och detta är vad de sätter i gång med att göra
Och nu! Ingenting är ouppnåeligt för dem vad än de ämnar att göra*

Kom! Låt oss gå ner och låt oss förvirra där deras språk så att inte förstår en man språket hos sin granne

*Och HERREN skingrade dem därifrån över ansiktet av hela jorden
Och de slutade att bygga staden*

Därför kallade man dess namn Babel för där hade HERREN förvirrat språket över hela jorden och därifrån hade HERREN skingrat dem över ansiktet av hela jorden

Detta är Shems fortsatta historia

Shem 100 år

Och han avlade Arpachshad två år efter floden

Och levde Shem efter att ha avlat Arpachshad 500 år

Och han avlade söner och döttrar

*Och Arpachshad hade levt 5 och 30 år
Och han avlade Shelach
Och levde Arpachshad efter att ha avlat Shelach 30 år och 400 år
Och han avlade söner och döttrar*

*Och Shelach hade levt 30 år
Och han avlade Ever
Och levde Shelach efter att ha avlat Ever 30 år och 400 år
Och han avlade söner och döttrar*

*Och levde Ever 4 och 30 år
Och han avlade Peleg
Och levde Ever efter att ha avlat Peleg 30 år och 400 år
Och han avlade söner och döttrar*

*Och levde Peleg 30 år
Och han avlade Reu
Och levde Peleg efter att ha avlat Reu 9 år och 200 år
Och han avlade söner och döttrar*

*Och levde Reu 2 och 30 år
Och han avlade Serug
Och levde Reu efter att ha avlat Serug 7 år och 200 år
Och han avlade söner och döttrar*

*Och levde Serug 30 år
Och han avlade Nachor
Och levde Serug efter att ha avlat Nachor 200 år
Och han avlade söner och döttrar*

*Och levde Nachor 9 och 20 år
Och han avlade Terach
Och levde Nachor efter att ha avlat Terach 19 år och 100 år
Och han avlade söner och döttrar*

*Och levde Terach 70 år
Och han avlade Abram, Nachor och Haran*

